

ارزش‌های هنری قرآن منحصر به فرد این بواب*

در کتابخانه چیستربیتی شهر دولین

دکتر محمد خزائی

دانشکده هنر، دانشگاه تربیت مدرس

چکیده

قرآن منحصر به فرد این بواب، هنرمند بزرگ شیعی دوره آل بویه، که هم اکنون در کتابخانه چیستربیتی شهر دولین پایتخت جمهوری ایران نگهداری می‌شود، هنوز از شاهکارهای هنر اسلامی به شمار نمی‌رود. تنوع سیار عناصر تزیینی در این قرآن شیوه‌ای نور را برای تذهیب گران دوره‌های بعدی پدید آورد. استفاده و بکارگیری نقشه‌ای تزیینی دوره پیش از اسلام هنر ایران (هنر ساسانی) از دیگر امتیازهای این قرآن است که این بواب توانست با تغییر و بازسازی آنها شخصیتی کاملاً نو و مطابق با جهان پیشی اسلامی ارائه دهد. از دیگر ویژگی‌های این قرآن وجود عناصری از قبیل آرودن نام علی (ع)، فرستادن درود و سلام بر آل محمد (ص) و بکارگیری تقسیم‌بندی‌های دوازده و چهارده گانه در تذهیب می‌باشد که همگی معرف یک اثر کاملاً شیعی است.

کلیدواژه‌ها: قرآن این بواب، کتابخانه چیستربیتی شهر دولین، عناصر تزیینی، نقوش اسلامی و هندسی، هنر دوره ساسانی، امام علی (ع)، آل محمد (ص)، تذهیب، دوره آل بویه.

* - تاریخ وصول: ۸۰/۳/۲۳؛ تاریخ تصویب تهابی: ۸۱/۳/۲۹.

درآمد

قرآن کوچک و منحصر بفرد کتابخانه چیستر بیتی (CHESTER BEATTY) شهر دوبلین پایتحت ایرلند، با گذشت هزار سال از کتابت آن، هنوز یکی از شاهکارهای هنر اسلامی به شمار می‌آید. این قرآن به گواهی کتبه صفحه آخر آن از سوی هنرمند بزرگ شیعه، استاد بزرگ هنر خوشنویسی و تذهیب، علی بن هلال مشهور به ابن بواب، در دوران حکومت شیعی آل بیوه در سال ۳۹۱ق (۴۷۹ش) در شهر بغداد کتابت و تذهیب شده است. ابن بواب به نقل از مؤلف کتاب *الملاوحة مدنسی* در شیراز اداره کتابخانه بهاء الدوّله پسر عضد الدوّله را عهده‌دار بود، بر اساس منابع تاریخی در زمان کتابت این قرآن، امیر بهاء الدوّله حاکم بغداد بوده است. (حقیقت، ۱۸۳). و به قولی دیگر هنگامی که فخر الملک ابو غالب محمد بن علی بن خلف واسطی وزیر، از سوی بهاء الدوّله والی عراقی شد، ابو بواب را از ندیمان خود قرار داد. (فضائلی، ۳۰۱). بیشتر پژوهشگران معتقدند که قرآن مجموعه چیستریتی تنها قرآن موجود از آثار ابن بواب است.

(Rise, 1995, p.3)

این قرآن همچنین یکی از قدیمی‌ترین نسخه‌های خطی است که به خط نسخ و بر روی کاغذ نوشته شده است. تذهیب این قرآن بسیار زیبا و هنرمندانه است. شیوه و روش تذهیب این قرآن، شامل عناصری تزییناتی است که این عناصر در دوره‌های بعدی حتی تا به امروز به عنوان الفبای هنر تذهیب قرآن مجید مرسوم گردیده است.

اطلاعات بسیار کمی از زندگی ابوالحسن علی بن هلال موجود است. او در نیمه دوم قرن سوم هجری به دنیا آمد. از آنجایی که پدرش منصب حاجبی و پرده‌داری آل بیوه را بر عهده داشته، به این مناسبت او را «ابن بواب و ابن السثری» می‌نامیدند. (فضائلی، ۳۰۰).

علی بن هلال کار هنری خود را به عنوان تزیین گر منازل شروع و سپس به کتابت و تذهیب کتابها پرداخت و در نهایت همانگونه که بیان شده این بواب به عنوان

کتابدار حاکم دیلمی بجهاء الدوله (۲۰۲ - ۳۷۹ق) در شیراز منصوب شد. وی در سال ۴۱۳ق در عهد خلافت القادر بالله بدرود (Yaqut, 1929, p.448) کتابدار حاکم دیلمی بجهاء الدوله (۲۰۲ - ۳۷۹ق) در شیراز منصوب شد. وی در سال ۴۱۳ق در عهد خلافت القادر بالله بدرود (Yaqut, 1929, p.448) کتابدار حاکم دیلمی بجهاء الدوله (۲۰۲ - ۳۷۹ق) در شیراز منصوب شد. وی در سال ۴۱۳ق در عهد خلافت القادر بالله بدرود (Yaqut, 1929, p.448) کتابدار حاکم دیلمی بجهاء الدوله (۲۰۲ - ۳۷۹ق) در شیراز منصوب شد.

به گفته میرزا حبیب الله اصفهانی، علی بن هلال فقیه و حافظ کل قرآن بوده و جمعاً ۶۴ بار به کتابت کل قرآن را پرداخته است. خط ریحان و محقق را او احدهای کرده است. (اصفهانی، ۵۷). پیشتر آورده‌یم که از این مجموعه در حال حاضر تنها قرآن معروف چیستربیتی موجود است.

از دیگر کارهای مهم ابن بواب کامل کردن اصول و قواعد خوشنویسی است که حدود یک قرن پیش از او توسط وزیر خوشنویس ایرانی، ابن مُله (درگذشته ۳۲۱ق) تدوین شده بود. ابن بواب به خاطر نبوغ هنری، با هماهنگی حرکت و منحنی حروف تناسب‌های بسیار خوش آیند و چشم‌نوازی در قواعد ابداعی ابن مُله که بیشتر تحت تأثیر هندسه و تناسب‌های ریاضی بود، به وجود آورد.

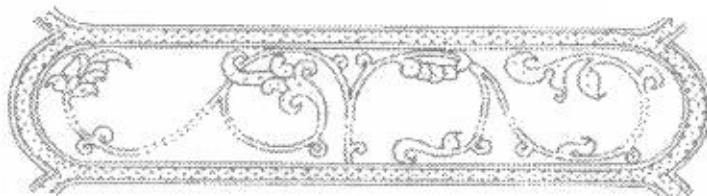
قرآن معروف چیستربیتی

قرآن کتابخانه چیستربیتی (MS. I.16) یک جلد قرآن کوچک با ۲۸۶ صفحه به ابعاد ۱۳/۵×۱۷/۵ سانتی‌متر و هر صفحه دارای ۱۵ سطر است. طول و عرض سطح نوشته شده ۹×۱۳/۵ سانتی‌متر و هر صفحه دارای ۱۵ سطر است. شش صفحه نخست قرآن با کاغذ سفید و برآف بعدها به آن افزوده شده است. این شش صفحه به شرح حال ابن بواب به زبان فارسی که از کتاب ابن خلکان اقتباس شده، اختصاص دارد. کتابت قرآن، تذهیب و عنوانها، همگی در صفحات اصلی قرآن قرار دارند. صفحه پایانی قرآن به این موضوع اشاره دارد که این قرآن توسط علی بن هلال در بغداد در سال ۲۹۱ق کتابت شده است: «کتب هذا الجامع على بن هلال عمدة السلم سنة احدى و تسعين و ثلثمائة حامداً تعالى على نعمه و مصلياً على نبيه محمد و آله و مستغراً من ذنبه» (شکل شماره ۱). (Rice, 1955, pp.1119).

نوع و جنس کاغذ اصلی قرآن از نوع ظریف و محکم و به رنگ قهوه‌ای خیلی کم رنگ است که این نوع کاغذ ویژه همان دوره بوده است. متن قرآن با مرکب قهوه‌ای سیر کتابت شده است. جلد موجود این قرآن در اروپا صحافی شده که در اثر این صحافی قسمتهایی از حاشیه قرآن از میان رفته است. این عمل همچنین متأسفانه قسمتهایی از تزیینات حاشیه قرآن، شامل سرترنج‌ها و شمسه‌های کوچک را از میان برده است. متن قرآن کلاً با خط نسخ نوشته شده، به گونه‌ای که کلمات خیلی به هم چسبیده کتابت شده‌اند. علامتهایی مانند «عشر» و «اسجده» که در داخل شمسه‌های کوچک حاشیه قرار گرفته‌اند، به خط کوفی نوشته‌اند.

ارزش هنری تزیینات قرآن چیستربیتی کمتر از کتابت آن نیست. شاید مهمترین ویژگی این قرآن نوع زیاد عناصر تزیینی است که این عناصر برای تذهیب قرآن‌های دوره‌های بعد به عنوان یک ملت شد. هماهنگی و همخوانی میان تزیینات قرآن و خطوط کاملاً نشان می‌دهد هر دو از سوی یک هرمند کار شده است. تذهیب‌های این قرآن را می‌توان به سه دست طبقه‌بندی کرده: ۱ - تذهیب تمام صفحه، ۲ - تذهیب حاشیه‌های قرآن، ۳ - تذهیب سر سوره‌ها (کتیبه).

تذهیب کل صفحه در این قرآن شامل پنج نمونه «دو صفحه‌ای» است که از مجموعه آنها هر دو صفحه، تذهیب و نوشته قرار دارد و دو مورد دیگر، کل دو صفحه فقط با نقوش تزیینی اسلامی و هندسی آرایش شده‌اند. قرآن با دو صفحه کاملاً تزیینی آغاز می‌گردد (شکل شماره ۲). در این دو صفحه همه تزیینات و متن در میان دو مستطیل ایستاده قرار گرفته است. هر دو صفحه جمیعاً به چهارده بخش تقسیم شده‌اند. در میان هر بخش افزون بر متن کتابت شده، زمینه آنها با یک نقش اسلامی که از میانه به دو شاخه تقسیم شده، تزیین شده‌اند. (طرح شماره ۱). متن کتابت شده در این دو صفحه در برگیرنده این مطالب است که قرآن شامل ۱۴ سوره، ۶۲۳۶ آیه، ۷۷۴۶۰ کلمه، ۳۲۱۳۵۰ حرف و ۱۵۶۰۵۱ نقطه است.

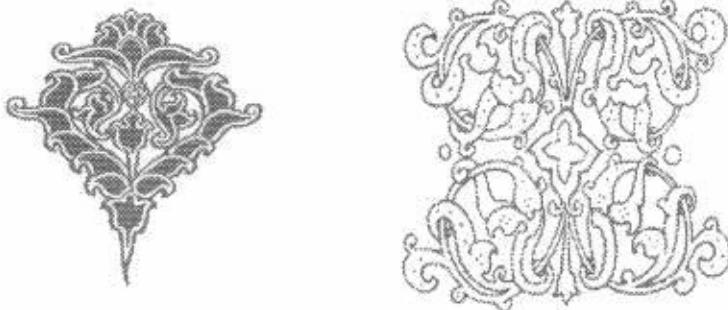

اطرح شماره ۱

دو صفحه بعدی این قرآن همچون دو صفحه پیشین تذهیب شده است. در این دو صفحه سطح دو مستطیل متقارن، به وسیله خطوط هندسی مشبك، روی هم ۱۲ شش ضلعی بزرگ و چند شش ضلعی کوچک به وجود آمده است. زمینه ۱۲ شش ضلعی بزرگ به وسیله نقوش اسلامی و کلمات تزیین شده‌اند. متن کلمات کتابت شده در داخل شش ضلعی‌های بزرگ به بیات ترتیب آوردن سوره و آیات قرآن که به اهل کوفه به روایت امام علی علیه السلام می‌باشد، اختصاص دارد. «فی عدد اهل کوفه المرwoی عن امیر المؤمنین علی بن ابی طالب علی محتیٰ نیایا و علیه السلام». (شکل شماره ۳). شایان ذکر است که در قرآن‌های قرون نخستین، چندین مکتب مانند روش کوفه، بصره، دمشق، مکه و مدینه برای ترتیب آوردن آیات قرآن مرسوم بوده است و در قرون بعدی از آوردن این مورد در آغاز قرآن خودداری شده است. در این دو صفحه نوشته‌های داخل شش ضلعی‌ها به رنگ طلایی کتابت شده و زمینه شش ضلعی‌ها به رنگ طلایی کتابت شده و زمینه شش ضلعی‌های کوچک هم با یک گل «انیلوفر آبی» (لوتوس) که ریشه‌اش به نقوش تزیینی ایرانی پیش از اسلام می‌رسد، تزیین شده‌اند. (khazaie, 1999, p. 104).

تمام دو صفحه بعدی این قرآن به صورت تزیینی و بدون نوشته تذهیب شده است. (شکل شماره ۴). هر دو سطح مستطیلی شکل دو صفحه به وسیله شش جفت

دایره (جمعاً ۱۲ دایره) در اندازه‌های مختلف که در هم‌دیگر تداخل یافته تزیین شده است. قطر دو دایره بزرگتر به اندازه بلندی طول مستطیل، فُطر دو دایره متوسط تیز به اندازه عرض مستطیل و دایرة کوچک که با هم‌دیگر تداخل دارند، مماس یا پهنه‌ای حاشیه طولی مستطیلی طرح شده‌اند. هر کدام از دایره‌ها از یک حلقه مرکزی به رنگ طلایی و دو حلقه جانبی به رنگ خود زمینه طراحی شده‌اند، از برخورد دایره‌ها با هم‌دیگر یک شمسهٔ ترنجی شکل در مرکز تزیینات هر صفحه به صورت افقی به وجود آمده است. این ترنج با نقشه‌ای بسیار عالی وزیبای اسلامی تزیین شده‌است (طرح شماره ۲).

«طرح شماره ۳»

«طرح شماره ۲»

تزیینات دیگر سطح با نقوش هندسی تکرار شونده شکل ستاره‌های کوچک شش ضلعی و نقش ۷ شکل طرح شده‌اند؛ این نقشه‌ها به رنگ‌های سفید، قرمز تیره، سبز و طلایی رنگ‌آمیزی شده‌اند. در قسمت حاشیه هر طرف از دو صفحه، مانند صفحه‌های پیشین با دو نقش ترنج به صورت قرینه تزیین شده است.

تزیینات دو صفحه آخر نیز شبیه به دو صفحه پیشین با تغییرات جزئی طراحی شده‌اند. (شکل شماره ۵). در این دو صفحه قسمت تزیینی هر دو صفحه نیز به وسیله ۱۲ دایره در هم تبیین شده، تقسیم شده است. نقوش تزییناتی هر صفحه شامل یک

جفت نقش بالی شکل به صورت قرینه در بالا و پایین و یک جفت نقش گل نیلوفر آبی (لوتوس) در دو طرف عرض مستطیل طرح شده‌اند. نقوش بالی شکل به رنگ مشکی و با نقوش اسلامی ترکیب شده‌اند. (طرح شماره ۳).

نقش بالی شکل همچون گل نیلوفر آبی، ریشه در هترهای تزیینی پیش از اسلام ایران دارد که در اینجا به صورت ساده و همراه با نقش اسلامی طراحی شده است. تزیینات دیگر سطوح با نقوش تکرارشونده که در دوره‌های بعدی آن را در کاشیهای می‌بینیم، تزیین شده است.

دومین دسته‌بندی تزیینات قرآن این بواب در کتابخانه چیستربیتی، شامل تزییناتی می‌شود که در قسمت حاشیه‌های بیرونی هر صفحه آمده است. این تزیینات شامل سرترنجهایی که همراه با اسم ۱۱۴ سوره قرآن آمده و همچنین شمسه‌های کوچک که در وسط آنها «عشر» و «سجده» نوشته شده است. سرترنجهایی که همراه با اسم سوره‌ها آمده، اگر چه شبیه همدیگر هستند، ولی هیچ کدام تکراری نیستند و بیشتر سرسوره‌ها از ترکیب گل نیلوفر آبی و برگهایی که به صورت قرینه‌ای که در دو طرف گل نیلوفر طراحی شده‌اند، شکل گرفته‌اند.

علاوه بر سوره‌ها، حاشیه‌های هر صفحه با شمسه‌های کوچک «عشر» که نشان دهنده ۱۰ آیه است و شمسه‌های کوچک «سجده» تذهیب شده است. شمسه‌های کوچک آیه شمار، تفاوت اندکی با همدیگر دارند و تقریباً تمام آنها از دایره‌های طلایی به وجود آمده‌اند، ولی شمسه‌های «سجده» پرکارتر و گاهی با یک پیچک گلدار و نقش اسلامی تزیین شده‌اند. در برخی از صفحه‌ها این شمسه‌ها از ترکیب مریع و پا ستاره‌های هشت ضلعی که در همدیگر تبیه شده‌اند به وجود آمده‌اند. در مرکز این شمسه‌ها کلمه «سجده» به رنگ طلایی و با خط کوفی بر روی سطوح قرمز تیره، آبی و یا قهوه‌ای نوشته شده‌اند. (شکل شماره ۶). گاهی اوقات شمسه کوچک «عشره»

و شمسه کوچک (سجده) لبهایشان روی همدیگر قرار گرفته و یک ترکیب زیبایی را به وجود آورده‌اند.

آخرین دسته‌بندی تذهیب این قرآن شامل سرسوره‌ها (کتبه) می‌گردد. سرسوره‌ها به صورت نواری مستطیل شکل است که اسم سوره به خط ثلث و با نسخ همراه تزیینات نقش اسلامی را در خود جای داده است. هر کدام از این سرسوره‌ها نیز با یک سرتزنج که با دقت به آن متصل گردیده تزیین شده‌اند. هر سرسوره نیز با یک سرتزنج که با دقت به آن متصل گردیده تزیین شده‌اند. هر سرسوره با یک قاب تزیینی همراه است. (شکل شماره ۷). در صفحه شناسنامه قرآن (آخرین صفحه متن دار قرآن) در قسمت بالا و پایین از دو نوار تزیینی مستطیل شکل استفاده شده است. (نگاه کنید به شکل شماره ۱). این دو نوار که به جای دو سطر خالی صفحه آخر قرآن آمده است با نقشهای برگدار اسلامی تزیین شده‌اند. (طرح‌های شماره ۴ و ۵).

(طرح شماره ۴)

(طرح شماره ۵)

تجزیه و تحلیل عناصر تزیینی این قرآن در حوزه هنرهای تزیینی دوره اسلامی و تأثیرگذاری آن بسیار مهم و قابل بحث است. برای مثال استفاده از نقوش اسلامی و هندسی در این قرآن و رنگ آمیزی بدیع آن، سنتی بزرگ را در پیش روی هنرمندان دوره‌های بعدی گشوده است.

ارتباط میان ارزشی‌های هنری قرآن ابن بواب و ادامه شیوه آن در نسخه‌های خطی و دیگر آثار هنری بسیار مشهود و محسوس است. برای مثال این ارتباط را در تذهیب دیوان شعر «سلامة بن جندل» (قرن پنجم هجری) که هم اکنون در موزه توب قبورسای استانبول نگهداری و به احتمال بسیار حدود شصت سال بعد از قرآن کتابت و تذهیب شده، بسیار ملموس است (شکل شماره ۱). تزیینات این دیوان شباهت‌های بسیاری با قرآن ابن بواب دارد. این اثرپذیری در طراحی نقوش اسلامی و شمسه‌های کوچک که به شکل شمسه‌های «اعشر» و «مسجد» هستند دیده می‌شود. حضور نقوش اسلامی در سفالهای نیشابور که در قرن چهارم هجری ساخته شده‌اند و یا تذهیب قرآن‌های معروف به «قرامطیان» که در دوره سلجوقیان قرون ششم و هفتم کتابت شده‌اند را نمی‌توان نادیده گرفت. برای مثال نقش اسلامی صفحه آخر قرآن ابن بواب (طرح شماره ۲)، دقیقاً برای تزیین قرآن‌های دوره سلجوقی که یکی از آنها هم اکنون در موزه برلین نگهداری می‌شود، مورد استفاده واقع شده است. (شکل شماره ۳). چنین شباهت‌هایی میان تزیینات قرآن ابن بواب و آثار هنری دوره‌های بعدی حکایت از اثرگذاری این شاهکار هنری بر روند و شکل‌گیری هنری دوره‌های بعدی را دارد.

از دیگر ویژگیهای مهم قرآن ابن بواب استفاده و بکارگیری نقوش تزیینی پیش از اسلام هنر ایران است؛ نقوشی مانند نیلوفر آبی (لوتوس) و یا نقش بالی شکل که از هنر ساسانیان اقتباس شده است. این بواب با نیوگ هنری خود توانسته است با تغییر و بازسازی این نقشماهیها و با تأکید بر جنبه‌های تزیینی آنها، شخصیتی کاملاً ممتاز و جدید به آنها بدهد.

نتیجه

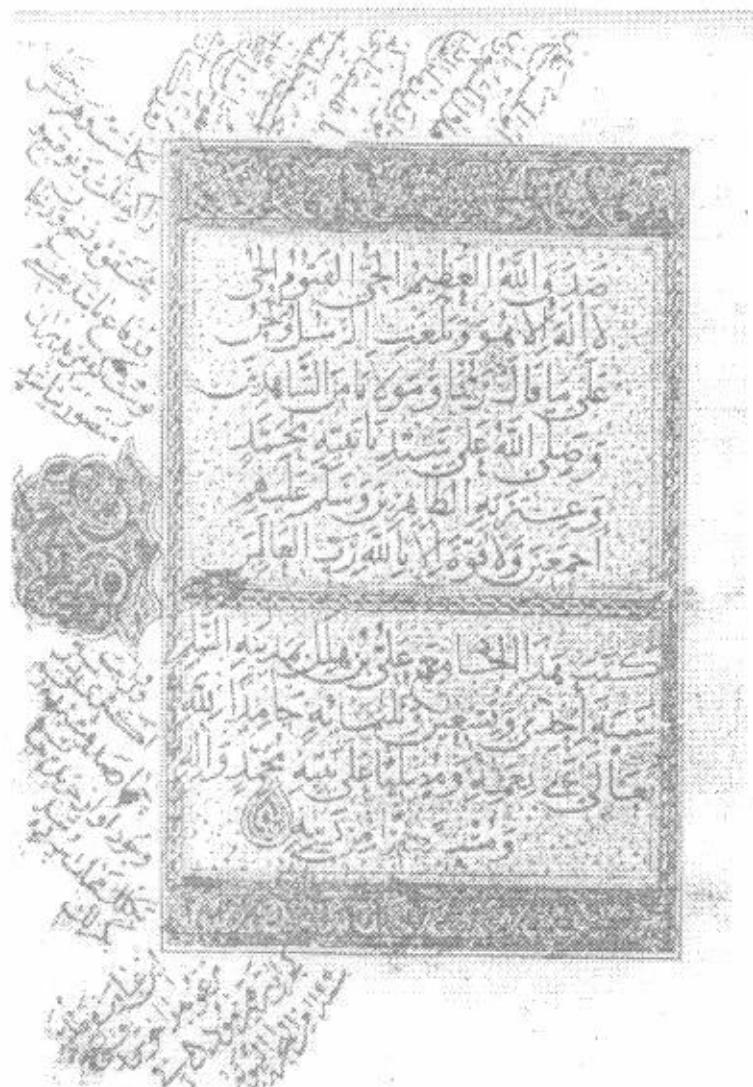
نسخه خطی قرآن چیستربیتی که در سال ۳۹۱ق در بغداد در دوره حکومت امیر بهاءالدole بن عضدوالدوله دیلمی کتابت شده است، یکی از قدیمی ترین قرآن هایی است که به خط نسخ کتابت شده است. این قرآن تنها قرآن بر جای مانده از استاد بزرگ خوشنویسی و تذهیب، علی بن هلال مشهور به ابن بواب است. به جرأت می توان گفت این قرآن مهمترین اثر هنری است که از حکومت شیعی آل بویه بر جای مانده و دارای عناصری از قبیل آوردن اسم امام علی علیه السلام (در صفحه اول قرآن)، فرستادن سلام و درود بر آل محمد (در صفحه پایانی قرآن) و استفاده از تقسیم بندهای ۱۲ و ۱۴ گانه در تذهیب صحفات که در فرهنگ شیعه دارای معنا و مفهوم خاصی هستند، همگی بیانگر یک اثر هنری کاملاً شیعی هستند. این قرآن در مقایسه با دیگر آثار محدود معماری آل بویه مانند مسجد جامع نایین چندین قطعه پارچه دارای نقش و کتبیه که در کاوشهای شهر ری به دست آمده، از ویژگی خاصی برخوردار است. بی شک نمی توان از نقش ارزشمند این آثار هنری که از شاهکارهای هنر اسلامی محسوب می شوند، در روند شکل گیری هنر اسلامی چشم پوشی کرد.

منابع و مأخذ

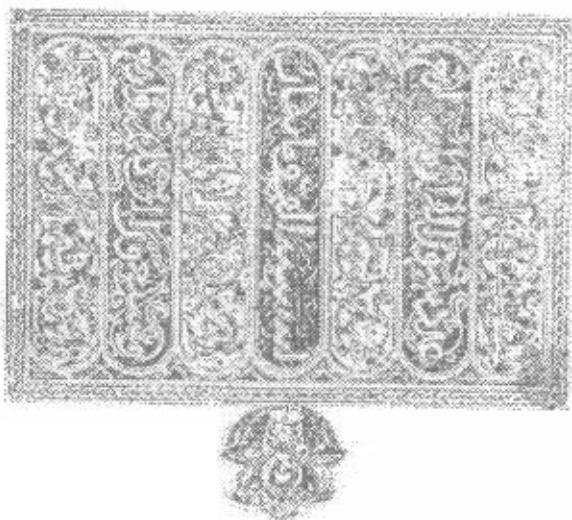
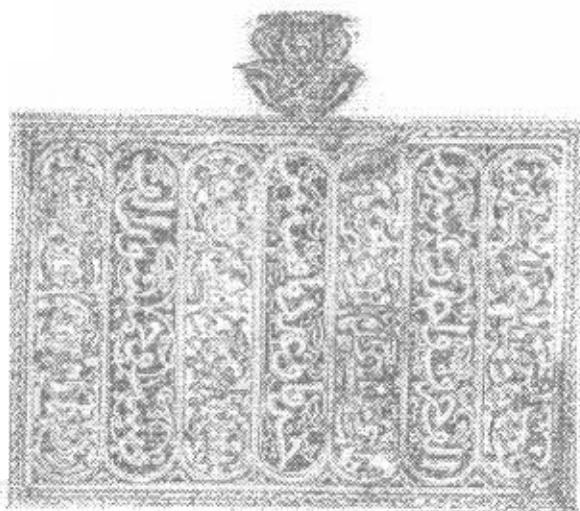
- اصفهانی، میرزا حبیب الله؛ خط و خطاطان، ترجمه رحیم چارش اکبری، انتشارات کتابخانه مستوفی، تهران، ۱۳۶۹ش.
- حقیقت، عبدالرفیع؛ تاریخ نهضتهای ملی ایران (از سوگی یعقوب لیث تا سقوط عباسیان)، انتشارات آفتاب حقیقت، تهران، ۱۳۶۳ش.
- فضائلی، حبیب الله؛ اطلس خط، تحقیقی در خطوط اسلامی، چاپ دوم، انتشارات مشعل، اصفهان، ۱۳۶۶ش.

- Dimand M. S. A: *Hand book of the Muhammadan Arts*, New York: Hartsdale House, 1947.

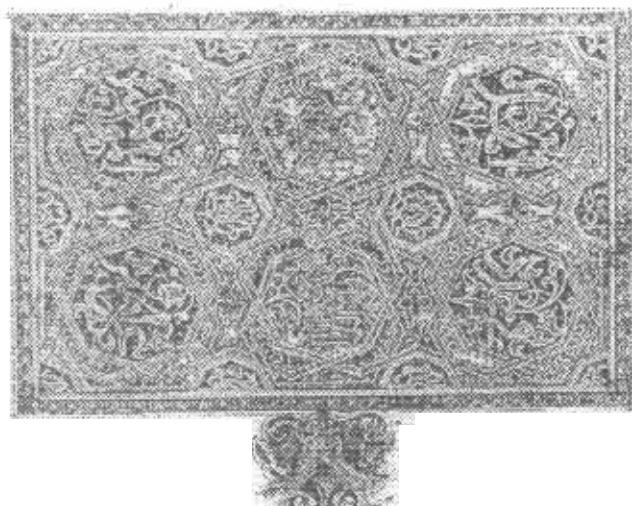
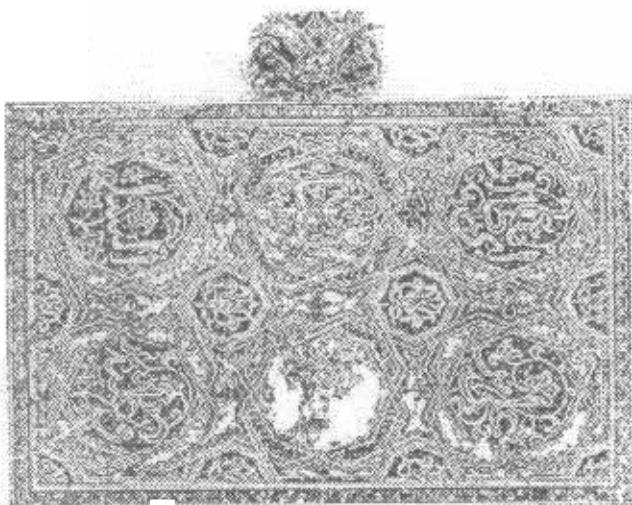
- Graber, Oleg: *The Mediation of Oranmet*, Princeton: Princeton University Press, 1992.
- James, David: *Our'ans of the Afamluds*, London: Afamluks, London: Alexandria Press, 1988.
- Khazaie, M: *Islamic persian Art*, London, Book Extra, 1999.
- Lings, Martin: *The Quranic Art of Calligraphy and Illumination*, London: World of Islam Festival Trust, 1976.
- Prdersen, J: *The Arabic Book*, Princeton: Princeton University Press, 1984.
- Rice, D. S: *The Unique Ibn al-Bawwab Manuscript*, Dublim, Emery Walker LTD, 1955.
- Safadi Y.H: *Islamic Calligraphy*, London: Thames and Hudson Limited, 1978.
- Yaqt: *Irshad al-Arib ila Marifat al-Adib*, ed. D. S. Margoliouth, Lindres, 1929.

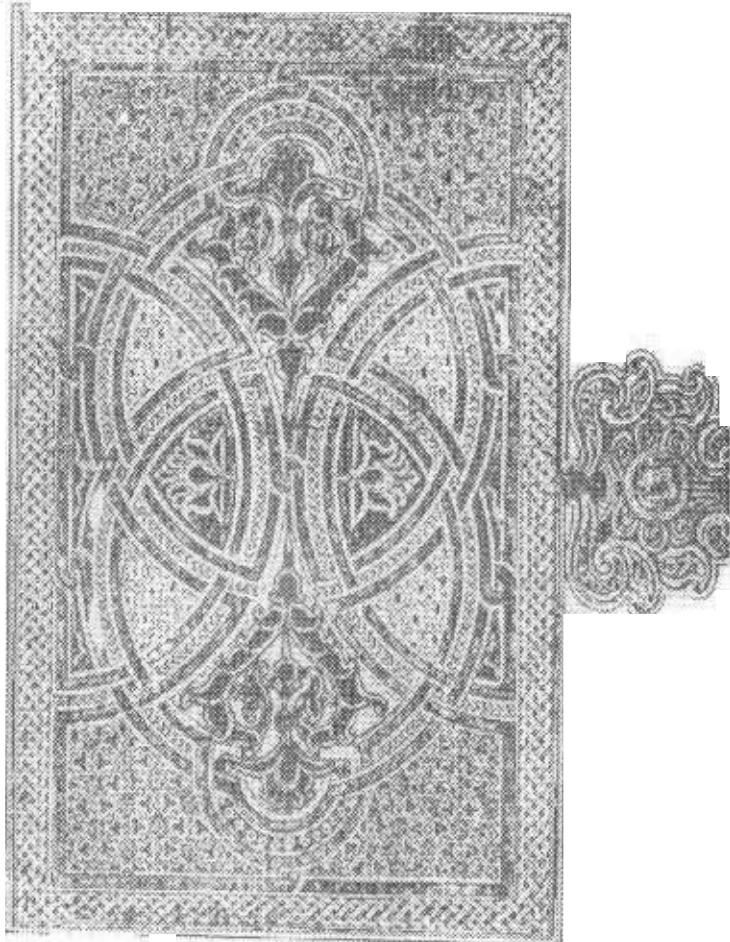

قرآن ابن بواب - شكل شماره ١

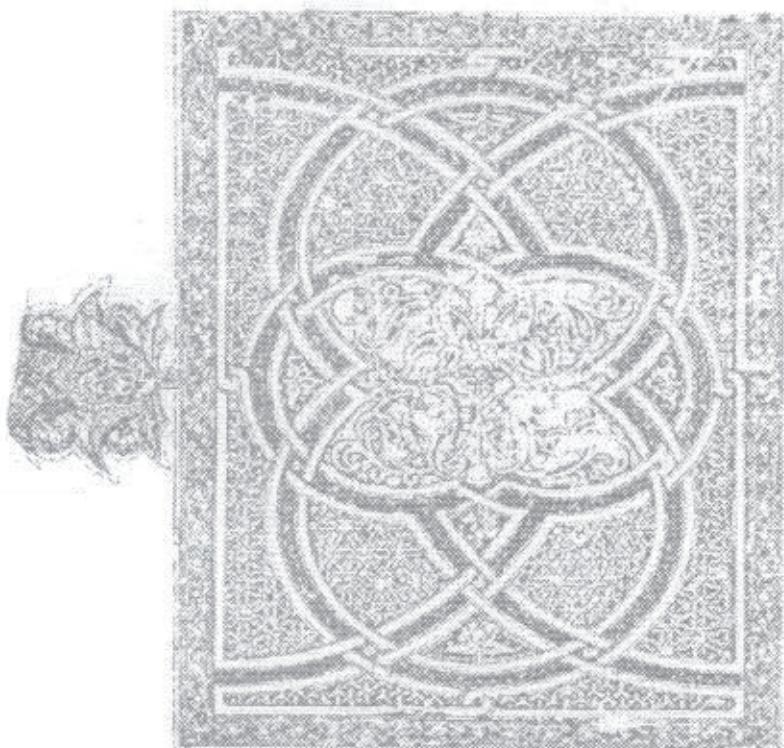

قرآن این بواب - شکل شماره ۲

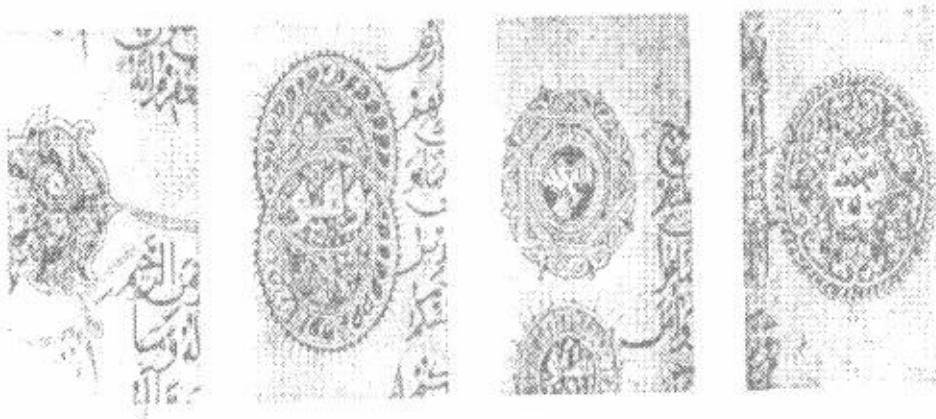

قرآن این بواب - شکل شماره ۴

قرآن ابن بوأب – شكل شماره ٥

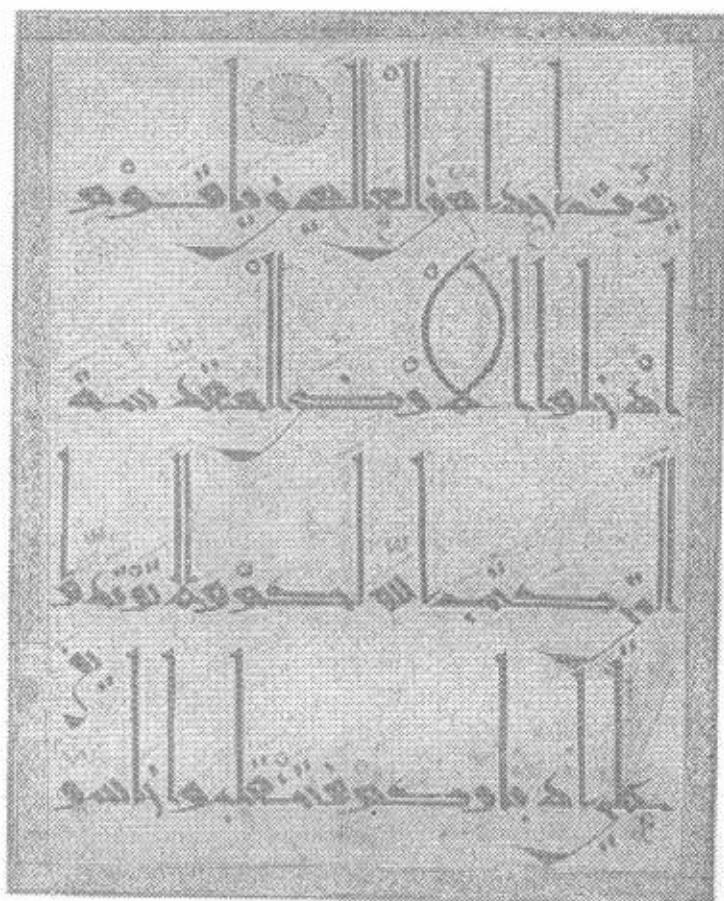
قرآن این بوکاپ - شکل شماره ۶

قرآن ابن بواب - شكل شماره ٧

قرآن این بواب - شکل شماره ۸

قرآن ابن بواب - شکل شماره ۹